

2S kapitola 22.

[1] Slova této písně přednášel David Hospodinu v den, kdy jej Hospodin vysvobodil ze spárů všech jeho nepřátel i ze spárů Saulových. [2] Pravil: "Hospodine, skalní štíte můj, má pevná tvrzi, můj vysvoboditeli, [3] Bože můj, má skálo, utíkám se k tobě, štíte můj a rohu spásy, nedobytný hrade, moje útočiště, zachránce můj, ty mě před násilím zachraňuješ! [4] Když jsem vyzýval Hospodina, jemuž patří chvála, byl jsem zachráněn před svými nepřáteli. [5] Ovinuly mě příboje smrti, zachvátily mě dravé proudy Ničemníka, [6] provazy podsvětí se kolem mne stáhly, dostihly mě léčky smrti. [7] V soužení jsem vyzýval Hospodina, ke svému Bohu jsem volal. Uslyšel můj hlas ze svého chrámu, mé volání proniklo až k jeho sluchu. [8] Zachvěla se země, roztrásla se, nebesa v základech se hnula, chvěla se před jeho plamenným hněvem. [9] Z chřípí se mu valil dým, z úst sžírající oheň, planoucí řeřavé uhlí. [10] Sklonil nebesa a sestupoval, pod nohama černé mračno. [11] Na cheruba usedl a letěl, ukázal se na perutích větru. [12] Temno učinil stánkem kolem sebe, vířící vodstvo, mračna prachu. [13] Před jeho jasem vzplálo hořící uhlí. [14] Hospodin zaburácel z nebe, Nejvyšší vydal svůj hlas. [15] Vyslal šípy a rozehnal je, blesky je uvedl v zmatek. [16] Tu se objevila koryta moře, základy světa se obnažily, když Hospodin zaútočil, když zadul svým hněvivým dechem. [17] Vztáhl ruku z výše, uchopil mě, vytáhl mě z nesmírného vodstva. [18] Nepříteli mocnému mě vyrval, těm, kdo nenáviděli mě, kdo zdatnější byli. [19] Přepadli mě v den mých běd, ale Hospodin mě podepíral. [20] Učinil mě volným, ubránil mě, protože si mě oblíbil. [21] Hospodin mi odplatil podle mé spravedlnosti, odměnil mě podle čistoty mých rukou, [22] neboť jsem dbal na Hospodinovy cesty, neodvrátil jsem se svévolně od svého Boha. [23] Všechny jeho řady jsem měl na zřeteli, neodbočil jsem od jeho nařízení. [24] Jemu jsem náležel dokonale, varoval se nepravosti. [25] Podle mé spravedlnosti mě Hospodin odměňoval, podle čistoty mé tak, jak jevila se jemu. [26] Ty věrnému osvědčuješ věrnost, muži dokonalému svou dokonalost, [27] ryzímu svou ryzost osvědčuješ, s neupřímným se však pouštíš do zápasu. [28] A lid ponižený zachraňuješ, ale svým pohledem ponižuješ povýšené. [29] Ty jsi moje světlo, Hospodine. Hospodin mi září do mých temnot. [30] S tebou proběhnu i nepřátelskou vřavou, se svým Bohem zdolám hradbu, [31] s Bohem, jehož cesta je tak dokonalá! To, co řekne Hospodin, je protřibené. On je štítem všech, kteří se k němu utíkají. [32] Kdo je Bůh krom Hospodina, kdo je skála, ne-li Bůh náš! [33] Bůh je má záštita pevná a vodí mě cestou dokonalou, [34] on dává mým nohám hbitost laně, na mých posvátných návrších mi dopřává stanout, [35] učí bojovat mé ruce a mé paže napnout bronzový luk. [36] Podal jsi mi štít své spásy, tvá péče mé síly rozmnožila. [37] Dals volnost mým krokům, nohy se mi nepodvrtnou. [38] Budu stíhat nepřátele, vyhladím je. Nevrátím se zpět, dokud je neudolám. [39] Docela je rozdrtím, už nepovstanou, pod nohy mi padnou. [40] Opásals mě statečností k boji; ty, kdo povstávají proti mně, sám srazíš. [41] Obrátil jsi na útěk mé nepřátele, navždy umlčím ty, kdo mě nenávidí. [42] Budou volat o pomoc, a nespasí je nikdo, volat k Hospodinu, ale neodpoví. [43] Roztluču je, budou jako prach země, pošlapu a podupu je jako bláto ulic. [44] Dals mi vyváznout z rozbrojů mého lidu, jako vůdce pronárodů jsi mě střežil. Sloužit bude mi i lid, který jsem neznal. [45] Cizinci se budou vtírat do mé přízně, na slovo mě uposlechnou. [46] Cizinci jak tráva zvadnou, vypotácejí se ze svých hradišť. [47] Živ je Hospodin! Buď požehnána moje skála, vyvýšen buď Bůh, má spásná skála! [48] Bůh, jenž mě pověřil vykonáním pomsty, národy mi podřizuje. [49] Ty mě z rukou mých nepřátel vytrhuješ, pozvedáš mě nad ty, kdo proti mně povstávají, ty mě násilníku vyrveš. [50] Proto ti vzdám, Hospodine, mezi pronárody chválu, budu zpívat žalmy tvému jménu. [51] Velká vítězství dopřává svému králi, prokazuje milosrdenství svému pomazanému, Davidovi a jeho potomstvu, navěky."